

- b) czy pojęcie wyboru lub uporządkowania obejmuje także czynność nadania dużego znaczenia wcześniej istniejącym danym (jak ma to miejsce w przypadku ustalenia daty meczu piłkarskiego)?
- c) czy „własna intelektualna twórczość autora” wymaga od autora czegoś więcej niż znacznego nakładu prac i dużych umiejętności? A jeśli tak, to czego?
- 2) Czy dyrektywa stanowi przeszkodę dla stosowania przepisów prawa krajowego, które w przypadku baz danych ustanawiają inne prawa autorskie niż te przewidziane dyrektywą?

(¹) Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, s. 20).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-607/10)

(2011/C 89/15)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie podejmując niezbędnych środków dla zagwarantowania, iż właściwe organy dopilnują, przez pozwolenia wydawane zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (¹) lub, w stosownych przypadkach, przez ponowne rozważenie oraz, jeśli to konieczne, przez uaktualnienie warunków, aby istniejące instalacje były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10 i 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2, nie później niż w dniu 30 października 2007 r., Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z brzmienia art. 5 ust. 1 dyrektywy dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (zwanej dalej „dyrektywą nr 2008/1”) wynika, że państwa członkowskie podejmują niezbędne środki dla zagwarantowania, że właściwe organy dopilnują, przez pozwolenia wydawane zgodnie z art. 6 i 8 lub w stosownych przypadkach, przez ponowne rozważenie oraz jeśli to konieczne, przez uaktualnienie warunków, aby istniejące instalacje były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10 i 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2, nie później niż w dniu 30 października 2007 r. Komisja stoi na stanowisku, że obowiązek ten należy rozumieć w ten sposób, iż dotyczy on wszystkich instalacji istniejących w danym państwie członkowskim.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, istnienie naruszenia traktatu winno być oceniane na podstawie sytuacji panującej w danym państwie członkowskim w dniu upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii. Z odpowiedzi Szwecji na uzasadnioną opinię wynika, że w dniu udzielenia tej odpowiedzi 33 istniejące instalacje nie spełniały wymogów dyrektywy 2008/1.

Ponadto z załącznika do uzupełniającej odpowiedzi Szwecji na uzasadnioną opinię wynika, że w październiku 2010 r., tj. niemalże na trzy lata po upływie terminu przewidzianego w art. 5 ust. 1 dyrektywa 2008/1, 23 istniejące instalacje wciąż nie spełniały wymogów tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 24, s. 8.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 21 października 2010 r. w sprawie T-474/08 Dieter C. Umbach przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 23 grudnia 2010 r. przez Dietera C. Umbacha

(Sprawa C-609/10 P)

(2011/C 89/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Dieter C. Umbach (przedstawiciel: M. Stephani, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie pkt 1 sentencji wyroku Sądu z dnia 21 października 2010 r. w sprawie T-474/08 Umbach przeciwko Komisji Europejskiej;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 2 września 2008 r. oznaczonej sygnaturą SG.E.3/MV/psi D(2008) 6991;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie zaskarża orzeczenie Sądu (siódma izba) z dnia 21 października 2010 r. w sprawie T-474/08 i wnosi o uchylenie tego wyroku, którym odmówiono mu pełnego wglądu do dotyczących go dokumentów związanych z umową Tacis.

Wnoszący odwołanie stoi na stanowisku, że dostęp do dotyczących go dokumentów winien zostać mu udzielony choćby na podstawie zobowiązań wynikających z prawa pierwotnego, w szczególności zaś z art. 41 ust. 2 lit. b) karty praw podstawowych, zwłaszcza że został on pozwany przez Komisję Europejską przed sądem państwa członkowskiego o zapłatę i dla obrony swych praw w tym postępowaniu potrzebny mu jest dostęp do dokumentów znajdujących się w posiadaniu Komisji Europejskiej.